

SÜKÛT → Sessiz, suskun, susma

→ Semanın sükût ve sükûneti ve intizam ve ittıradı ve vüs'at ve nuraniyeti gösterir ki; Sekenesi, zeminin sekenesi gibi degiller; belki bütûn ahâlisî muti'dirler. Ne emrolunsa onu işlerler (S. 15. söz)

→ Gece de sükûta dalan ve sükûnete giren bütûn küçük hayvanların kasidehân enisteri, gecenin sükûnetinde ve mevcudatın sükûtunda onların tatlı sözlü nutuk-hânlarıdır. (S. 24. söz)

(S. 24. söz)

Elfaz-ı Kur'aniye; öyle bir tarzda vaz' edilmiş ki; her bir kelâmın, hattâ herbir kelimenin, hattâ herbir harfin hattâ bazan bir sükûtu çok vücuhu bulunuyor

(25. söz / 1. Şu'le)

Evet Güneş bir meyvedir; silkinir
tâ düşmesin seyyar olan yemişleri.

Eğer sükûtuyla sükûnet eylese, cezbe
kaçar, ağırlar fezada muntazam
meceublardı.

Hem mevlâ

أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

da bir sükût var, bir itlak var.

Neye zafer bulacaklarını tayin etme-
miş. Tâ herkes istediğini içinde
bulabilir. Sözü az söyler, tâ
uzun olsun.

(25.söz)

İşte Kur'an camiiyet-i lafziye
cihetiyle kelâmdan, kelimedan,
harften ve sükuttan her birisinin
binler misallerinden yalnız nümune
olarak birer misal getirdik.

(25.söz)

Adem ise şerdir, karanlıktır.
Yeknesak istirahat; sükût, sükûnet
tevakkuf gibi haletler ademe,
hiçliğe yakınlığı içindir ki adem-
deki karanlığı ihsas edip sıkıntı
veriyor.

(25. Lem'â)

Ve hiçbir ecrâm-ı semaviye yoktur
ki; sükûtuyla, gürültüsüz vazife
görerek direksiz durmalarıyla,
senin rububiyetine ve vahdetine
sehâdeti ve işareti olmasın.

(Lem'âlar / Mûnaca)

Elbette biz, sabır ve şükürle
tevekkül edip sükût ederiz.
Zarar ile, icbar ile sükûtumuzu
bozdurmak ise; insafa, adalete
gayret-i vataniyeye ve hamiyet-
milliyeye bütûn bütûn zıddır
muhaliftir

(12. Şua)

Manevi tevazû de ğiti kısımdır;

Biri sükûttir. Yani sükut ile kabul gösterilmiş

(19. Mektub)

Demek sükut ile tasdik ediyorlar.

(19. Mektub)

Demek o kuş Resul-i Ekrem Aley.
hissalâtü Vesselâm'ı dinliyordu,
huzurunda temkin ile sükut ederdi.

(19. Mektub)

Ve kalb gibi bir kısım manevi bir
zevce medar bazı mefhumlar cihe-
tinde hissesini alır, o da sükut
eder.

(26. Mektub)

Âlem-i İslam onlara karşı sükut
ediyor, itiraz etmiyor. Demek bir
Cevaz-ı Şer'i var ki sükut ediliyor?

(29. Mektub)